

10998

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, un cop cada vegada. - Preu: 20 cèntims

Divagacions oportunes

Realment, són molt oportunes les formidables divagacions que hem pogut llegir en les planes de la nostra "Tradició Catalana". La desfeta moral i material de les dretes—com a bons catòlics—també ens tenia preocupats. Per això dissabte passat va ésser tot u descobrir "La Tradició" i la pedra filosofal. Per tranquil·litat dels nostres lectors en reproduïrem alguns dels passatges més sobresortints, amb la seguretat que ens ho agrairan de la mateixa manera que si repartíssim reliquies de cos sant. Heus ací la primera pellerina:

"Cal regoneixer-ho amic lector, si-guis el que vulguis:

Les dretes no són conseqüents, ni en un ordre social ni en un ordre polític. I direm més: On les dretes han ocupat el seu lloc el resultat del sufragi s'ha traduït en una esclatant victòria."

D'on podem deduir que les dretes i la martingala són dues coses sinònimes, perquè en els llocs on han guanyat aquestes

tothom ja sap de quina manera ha estat conquerida aquesta victòria.

Regoneixem-ho, doncs, Regollons!

"De si els alts interessos de la religió i de la pàtria es vincularen en els partits i en els homes, amb el què es restà força a la candidatura d'ordre; de si l'excessiva confiança en el triomf, que es traduí en exclusions i regateigs, redundà en una pèrdua de concursos i d'entussiasmes; de si mancà una directriu clara i un cos de doctrina en el Front de dretes; de si no era convenient el mestissatge amb elements poc desitjables i evidentment desqualificats per

afers rescents..." perquè en allò que es refereix a la violació de les monges ja fa anys i panys que n'estan perdonats; tot això són petites disquisicions que no toquen ni a dalt ni a baix. La veritable causa de la derrota la trobarem en un fet que ja fa alguns mescs va aclarir la *capazuela* de la Santíssima Trinitat Tradicionalista: *Su Pa-*

...«¡¡Estas son horas de cantar y estar bailando mientras se está preparando una guerra aterradora!!!»

El Director

M. S. d. Aquilar

dre Pedro, Su Higo Migüel i Su Mosen Martinel:

“En honor a la brevetat serem concisos: La nit de cap d'any, en un moderníssim Bar d'una ciutat no gaire lluny de la nostra, s'hi celebrà un *reveillon* al què hi acudiren moltes damisel·les de la coneguda per bona societat. El bó i millor d'aquella urbs. I la festa va finir-se, ja entrada la matinada, per donar-se la deplorable circumstància de que algunes de les damisel·les que hi concorregueren havien de retirar-se completament embriagades. Pocs dies després ens trobàvem en la ciutat en qüestió i, en conèixer el fet, que corria de boca en boca, tinguérem el primer pressentiment de la veritable desfeta que les candidatures d'ordre han sofert a Catalunya.”

La vinaixa *tinyatera* va ésser l'esca del pecat. Tan quieta que està a les ampolles!

Ara que, nosaltres que tenim nas fi, ens hem adonat que la nostra popular Tradició està venuda a l'or de Moscou. D'altra manera no es comprendria aquesta propaganda desenfrenada i a primera plana, del conegut xampany Freixenet.

I si tenim en compte que, segons les males llengües, aquesta campanya la cobren en *espècies*, ja no ens estranyaria tant que el passat dia 16 de febrer, la Santíssima Trinitat Tradicionalista, *Su Padre Pedro, Su Higo Migüel i Su Mosen Martinel*, s'haguessin disfressat amb un nas vermell i haguessin votat la candidatura del Front Popular d'Esquerres.

La història dels trenta anys de la Lliga

(Paròdia bufa sense *actes* i amb un epileg)

Enrera queden els temps en els quals podia lluir COLL planxat i, tot fent el CANDI, agafar-hi aquelles MANTELLINES que formaven època, dintre d'uns CASTÈLLS i SALA sumptuosos. Als trenta anys les males companyies el varen acabar de perdre...

I ARA... AU!! SOFERT vell caduc, espitregat i DESCALÇ, caminava a camp RAS, exposant la seva decrepita nuditat a la GELADA que ho invaïa tot. I en travessar un petit i insignificant TORRENT, les cames li feren figa. BA-SSOLS tenir sort d'un arbre caigut i, CAS(a)BÓ, no la BUTINYÁ (mossèn) per FORTUNET.

—MECUSTat molt refer-me—va dir-me a un CAÇADOR que per allà passava, seguint un ESPARCver que empaitava una AVERtomeu (Agustí).

—PUNYALES! Tu et TORRES!—li contestà.—I si estàs PICOLAt es deu a la MAGÍnada que has begut en algunes BARNADES.

—A mi no m'insultis, o sinó et tiraré unes LLOSES entre cap i ESQUENA, en la qual és BO-LÓS que hi tens; i així com ara estàs BO-

NET pots després t'hauran de fer la COIXA.

—Tan boig ets tu com qui et va Mossèn MIR; si et GLEIES que jo era un PAGÉS DEL PONT t'has ben equivocatl MONTURIOL aquí dalt i veuràs ton pare, que si LAGARES me'l menjo!

—Em CARDE-LÚS d'aquest mal parlar; valdria més que quedessis MUT I MUT; però si acàs puc arribar a valer-me, ja cal que corris; no sé si SELLAS gaire, però fins al CAPDEVILA et seguiré a cops de BASTONS (BUS-TINS, BASTANS). TRIA-DÚ el teu cap, perquè te l'he de trencar.

I si la història no SERRA, la conversa va anar pujant de to, fins que un BUC d'avelles que hi havia per allí prop és va escamar i els escometé, i si el dit CAÇADOR no s'ESCAPA CAMPDERRIC a través, hauria fet com el pobre vell xaruc que—TRAI-TÉ tinc!—va quedar convertit en un munt de desferres.

I així—tan cert com l'altre COLL (Gil Robles olotí) és tan ruc com el que primer hem dit—fineix la trista història. Et DOMÈNEC (Manxíbilis) Dóminus vobiscum, anem, anem!

L'Ordre del dia

Ordre de bolcotejar la República.

Ordre de demostrar que han guanyat encara que la gent es pensi que han perdut.

Ordre de substituir per gliserina la gasolina de les avionetes de la Generalitat.

Ordre de reduir el treball a les fàbriques i tallers.

Ordre de dissoldre a tirs les manifestacions ordenades (Via Laietana).

Encara no arriba l'ordre de fer la maleta, senyor Uralita?

Ordre de fer votar les pobres monges de clausura, les unes amb auto, les altres a peu, precipitadament, irreverentment, sense ordre.

Senyors, us voleu penedir i confessar d'aquestes ordres?

Què hauria succeït, senyors de l'ordre, si les esquerres haguessin tingut les ordres de les dretes?

Ordre de registrar l'equipatge de l'Emiliano.

L'oficina d'estadística del país de l'ordre (III Reich), comunica:

Que, del 30 de juny de 1933 al 1 de juny de 1934 (només un any) els defensors de l'ordre estatal «han fusellat, per intentar escabullir-se, 184 persones; han esterilitzat 12.863 individus; han privat de la seva nacionalitat 15.121 alemanys, i han traslladat als camps de concentració 49.270 ciutadans». A més a més, han perseguit, multat i empresonat una munió de capellans i bisbes que dóna goig de veure pels partidaris de l'ordre.

I si aquell senyor que hem anomenat se n'anava a reposar una temporada al país idíl·lic de l'ordre?

Diuen que el senyor Cambó rebé l'ordre de tallar-se els cabells a l'Straperlo...

I se'ls hi tallà!

I de la col·lissió de dretes? Ah! Que aquesta vegada han reeixit com a profetes, puix diu que entre l'Ayats i l'Estelric hi hagué una verdadera col·lissió. El col·lissionat, però, ha resultat l'Àiats.

Ordre de cercar els quatre caps del bloc.

Ordre declarant l'ensenyament obligatori. (Cambó haurà d'aprendre Aritmètica i els quatre caps Sintaxi).

FI DE L'ORDRE DEL DIA

En quatre caps i un cap! cap! cap! (jefe, jefe, jefe) quants caps hi ha?

Apunts de Carnaval

Com han passat el Carnaval les nenes olotines?...

La Collellmir suspirant.
La Mercè B. ballant contínuament.
La «rossa» amb En Pauet.
La Carré passejant-se.
La Baker al Centre Obrer.
La Martínez empolainant-se.
La Bartrina assajant.
La Sellas al Casal Marià.
La Carmen Boni sense En Ventolà.
La Carmen de Telèfons tirant boles.
La lletera de Manou passejant l'estanc.
La Maria del carrer de Clivillers buscant l'Artigues.
La Mabaix petita sense ballar.
L'Antònia millor que a Olot.
La Peiró una mica per tot.
La Júlia... (no ho podem dir).
La Massó fent de detectiu.
La Mercè, d'En Gou, encantada del músic... quan és fora.
La Mas Palol petita tenyint-se els cabells.
La Intel·lectual Sadurní llegint el «Pacholo».
La raspa del Parque buscant camàlic.
La Tornero repartint simpatia.
La Resplandis vigilant el seu germà.
La minyona del Royal apretant... el pas.
La Maria de can Tarrés amb el seu morenet.

El Carnaval a les nostres Sales

Enguany les festes carnavalesques s'han celebrat amb un rebombori i una estridència capaços de fer desvariejar un farmacèutic. El dimarts, on l'eufòria arribà al límit, repartirem a totes les nostres sales diversos corresponsals, convenientment disfressats a l'efecte, els quals ens lliuraren les següents comunicacions:

Centre Obrer — Arribada 6 tarda. Ple de tot menys de llum. Conserge, però, al tanto.—C.

Centre Obrer — 7 hores tarda. Continua el ball de la «prensa». Xava refredat. Es temen inundacions.—C.

Centre Obrer — 8 hores tarda. Impressió general. Gran demanda d'homes. Exit assegurat. Músics demanen berenar.—C.

Centre Obrer — 9 hores tarda. Esgotat confetti. Esgotat personal. Conserge, però, al tanto. Gestions medalla sofriments pàtria.—C.

Indústria i Comerç — 6 tarda. Sala desert Sahara amb 6 camells. Cafetera refredada.—C.

Indústria i Comerç — 7 hores. Ball arrenecat. Cafetera ronca. Es busca especialista.—C.

Indústria i Comerç.—8 hores. Cafetera pitjor. Veïns no es queixen. Gestions «Crazi-Boys». Bofill.—C.

Indústria i Comerç — 9 hores. Cafetera a can taps. Coro Indústria imitant cafetera. Exitàs. Empressaris dancings Mallol i Sant Privat, ofertes apreciables.—C.

Centre Fontanella—6 hores. Gran gernació. Guarda robes colgat. Valent s'amaga, por linxament. Junta acorda riure.—C.

Centre Fontanella — 7 hores. Saló semblant Etiòpia. Lluites amb boles de mà. Importants baixes colla Pistraus.—C.

Centre Fontanella — 8 hores. Joves emigren, ball gorra. Conserge (que és un «Nazi»), com Mussolini: Duce, Makale; conserge, kalé a la mà.—C.

Centre Fontanella — 9 hores. Confetti un metre alçada. Personal treballa, activament busca Mari del Pont. Es tenen esperances troballa.—C.

Casal Català — 6 hores. Nenes bufones. Espies Indústria s'informen. Cafeter armat.—C.

Casal Català — 7 hores. Saló japonès; fanal·lets estil nipó: ni po...sarien més, però resulten cars; música vienesa; obsequis nenes, panets viena.—C.

Casal Català — 8 hores. Ball formidable; orquestra demana més; comissió s'hi pensa; opinió favorable; cobraran tard.—C.

Casal Català — 9 hores. Exit falaguer; comissió, pèrdua; compensació, comissió glòria; s'estudia monument Àndarín, col·laboració èxit, cacauets.—C.

Concentració d'Esquerra.—De 6 a 9 hores. Gran gentada; bellugueix de pilotes; causa sensació mossèn Mir disfressat de manobre; música de càmera; Costa... costa saber el que toquen.—C.

Concentració d'Esquerra — 40 hores. Funció de desagris; hi predicà el P. Serrat.

Teatre Principal — 11 hores. Aspecte brillant; empessari busca xalet; es presenta nit admirable.—C.

Teatre Principal — 12 hores. Comença animació; Negus arriba; paraigua aixafat; diplomàcia en pugna; es present l'època de pluges.—C.

Teatre Principal — 3 hores matí; gran eufòria carnavalesca; George Raft, l'home del dia, millor dit, de la nit; Cervantes fa el Sancho Panza; la Mallarach fa la mallarenga; les Ferreres asalten Telègrafs; divorcis al major.—C.

Trucades d'EL DESPERTADOR

Entre els mils i milers de telegrams de felicitació que hem rebut, cal destacar per la seva importància el següent:

Cità dil Vaticano, 17-2-36.

Signore Joseppo Martini, Direttore dil «Despertadori». — Olot.

Nombre Palo Santo, nostre felicitacione cordiali per número darrieri.

Molte prosperità e molti cordi per vostre grandi «Despertadori» e benediccione papale.

Cardinale Cachielli

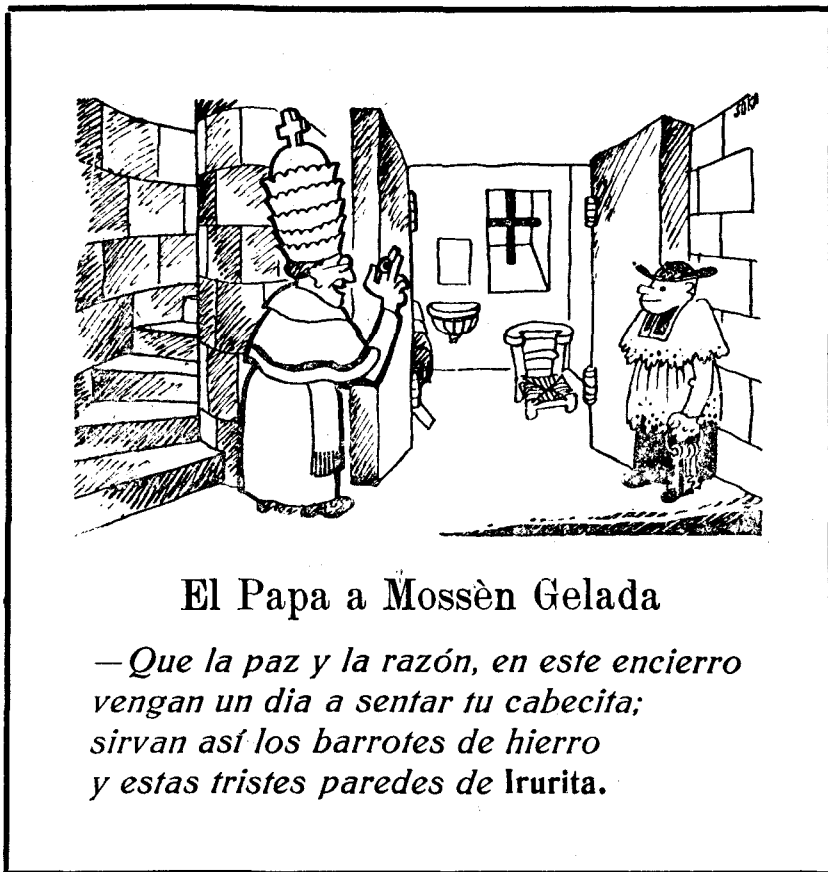
que a continuació reproduïm, original del sabí Sabí Traveria. Per la seva elevada concepció de fons i de forma, no ens hem atrevit a tocar-hi ni una coma.

Pareu atenció:

L'Amor és pensatiu i tremolós, es la fletxa d'un cor noble i sentim l'enyorament infernal d'un amor fret i bell d'una joventut alegre.

Coneixem els ideals senzills d'una puresa neta d'un pecat, d'un amor que tant estima es la noblesa d'un bon pensament deixar-li lliure els teus umils ulls que son com la teva cara vermellentca influin el cor bó de puresa Cristiana. Tu estimat amor... amor gran que a costat molt al pensament se gadell i plorós com és l'amor.

La nit nuvolosa i el pensament corra amb la

El Papa a Mossèn Gelada

*— Que la paz y la razón, en este encierro
vengan un dia a sentar tu cabecita;
sirvan así los barrotes de hierro
y estas tristes paredes de Irurita.*

● Segurament degut a la propaganda feta per «El Dever», dijous passat el públic emplenà completament el Teatre Principal, per admirar les pel·lícules «Extasi» i «Venjança gitana».

Vist aquest èxit i tenint en compte els mereixements contrets pel degà dels setmanaris locals, EL DESPERTADOR presentarà ben aviat en sessió de gala la formidable cinta «Elisà», prohibida per l'ex-futur Bisbe de Barcelona (segons el senyor Cambó) el formidable Pichi Pon, i que, naturalment, dedicarem a l'evangèlica redacció del celestial setmanari.

Prepareu-vos per aquest magne esdeveniment!

● La Lola, la Tereseta, la Ramona i la Mercè. Heus ací quatre delicioses germanetes que son l'orgull de la carretera de Girona i que ens han trastocat tota la redacció.

● A la nostra redacció hem trobat l'èpic poema,

teva presència divina per trovarte el matí la teva enlanada i fresca sonrisa d'una paraula ditxe d'un cor ple amor.

● Sembla que durant l'estiu vinent es farà el Concurs per elegir «Miss Simpàtica». Apa nenes! Prepareu-vos. A totes les que ho desitgin i passin per la nostra administració els farem la propaganda de llur candidatura.

● La Collellmir petita es fa cada dia mes bufona.

● Es comencen a concertar parelles per la Sardana de Corpus d'aquest any. Sabem que han estat sol·licitades la Tornero, i no pas per en Casulà, i la Rigau gran.

● També es remou ja el Ball Plà d'aquest any que sembla que esdevindrà sensacional per el fet d'assistir-hi el nostre George Raft idol de tantes i tantes nenes

Conseqüències d'haver assistit a la sessió de cinema del dijous passat al Teatre Principal, amb els abrics posats...

...i reaccions immediates que s'operaran en els sexagenaris que acudeixin a veure «Elisia», film que presentarà «El Despertador»

olotines. Quina serà l'afortunada que l'acompanyarà? De moment sabem que el gran George ha encarregat dos «Smokings» un per ell i un pel gos, doncs sense aquest ell perd la meitat de la fotogènia.

● Regna molta espectació per part de la gent de «El Dever», per tal d'assistir a la vetllada d'art (que belluga), que tindrà lloc aquesta nit al Teatre Principal, organitzada per alguns estudiants amb motiu de la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino (*D'aquí... no!* Si acàs de *La Llufa*).

La redacció del confrare tracta de controlar la crítica d'una de les obres que s'hi presentaran (segons diuen de tesi), i la qual porta un nom tan susceptible de falses interpretacions com *El fill del Sant Pare*.

● La Cendra és una noia molt seriosa, però, així i tot, l'altre dia deia que mentre li agradés el xicot que li fes la cort, no li faria res que fos un xic de la màniga ampla.

Quí sap què volia dir amb això de la màniga ampla?

● La Boera recobrarà aviat la línia.

● Els redactors de *La Llufa* (aquest periodiquet tan *casulà*) estan la mar d'entusiasmats per anar a sentir una de les cançons que cantarà la senyoreta C. Bartrina avui a la nit al Teatre Principal.

Es molt natural que *La Llufa* s'entusiasmi amb *Mi Caca*.

Nosaltres, com que tenim el nas molt fi, ens quedarem a caseta.

● La Ventolà diu que li agraden molt les òperes, sobre tot *Rigoletto*.

Nosaltres, però, creiem que el que li agrada més

és En Rigola, amb tot i que l'altre dia vàrem sentir que deia:—Ai el meu *rigoletto!*...

● Sabeu quina és la societat més feixista d'Olot? No?

El Centre Fontanella, homes, el Centre Fontanella, que fins per conserge hi tenen un *Nazi!*

● *Diuen de l'Aiats que un dia tan trist i fotut estava, que solament s'atipava dels Estelrics que collia. —N'hi ha un altre—tot sol discorria— amb tanta pega com jo? I en girar la seva esquena es va accontentar amb la pena d'En Lerroux i d'En Cambó.*

● Avui totes les nenes estudiants i algunes que no ho són, han anat a missa en celebració de Sant Tomàs, i algunes encara han fet alguna pràctica religiosa més.

I ves per on que aquest vespre faran un gros pecat, perquè, a més de ballar l'*agarrao* en plena Quaresma a l'Hotel del Parc (no ho dieu a ningú!...), totes compraran i llegiran EL DESPERTADOR.

Però no us espanteu, nenes, que a les calderes d'En Francisco Prat (a) Botero, ja ens hi trobarem tots plegats, i

els que van a l'infern ja poden dir adéu hivern!

● La Rigau petita està molt enfadada amb nosaltres, puix diu que només ens preocupem de la seva germana gran.

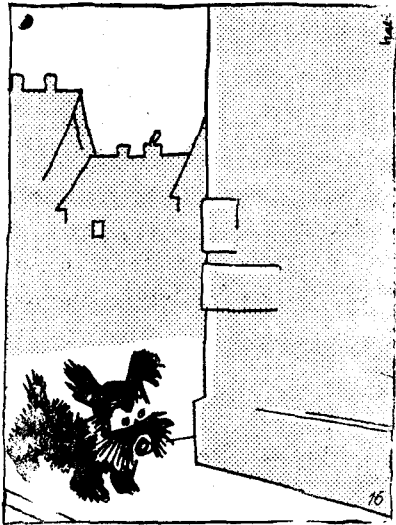
—Ja ho sé—deia l'altre dia—que no sóc tan guapa com ella, però no em negareu que també jo tinc *allò*.

Això d'allò, volia dir «sex-appeal», i amb això trobem que té raó, ja que en té molt d'allò.
(Aló, aló).

● Ara sabem perquè són tan feliços els nois de *La Llufa*. Ens ho diuen en el seu número darrer:

«Hi ha quatre classes de persones al món: els enamorats, els ambiciosos, els observadors i els imbècils. Els més feliços són els imbècils».

D'acord. Només desitjariem que la felicitat no els fes oblidar tan llastimosament l'ortografia.

Un que se'n va de cap a l'*Escorxador*
Corriendo el mundo sin tino...
Qui sap si D. Pedro
m'ensenyaria el camino?

● *Ordre* del dia d'última hora:
Ordre del Rei Herodes (Pau Sastre) de tallar el cap a tots els infants que hagin *esparracat* cartells electorals (de dreta, és clar).

Esportives

Equip que l'Olot F. C. presentarà demà en el partit de campionat que celebrarà a Blanes:

Vilardell
Serradell Toronell
Gamell Cantarell Mascarell
Collell Carbonell Passarell Estebanell Papell
Suplents: Rossell i Aumatell.

Arbitrarà En Masell.

Vatuanell! Hi falta En Güell!!!...

Pel camp diuen...

Que En Cervantes escriurà el «Quijote» jugant a futbol.

Que en Prieto *aprieta* bé.

Que En Va, va-bé.

Que mossèn Gelada *dever*-ia fer-ho bé, però no toca mai pilota.

Que la defensa de l'Olot es farà del somatent, perquè Pau, Pau i sempre Pau.

Que en el número vinent ja continuarem.

¡Viva España única e indivisible!

Els jesuïtes tenen el món dividit en 6 províncies. Són de la mateixa província: Sevilla, Granada, León, La India, Venezuela i Mèxic. Visca el centrisme de la Ceda! Abaix la masoneria internacional!!!.....

A "La Tradició" no van llatins

Recollim la llatinada de "La Tradició": *Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoreris me (Mat. IV, 9)*, la qual, traduïda convenientment diu: *Et pujaré al Tibidabo, si acàs m'adobes a mi.*

Nosaltres completem la llatinada:

Et Colombus fecit butifarra omnes gentes inconstitutionalis.

Amor encadenat

—Cada hora vindràs i em faràs un petó.

—No seria el mateix fer-te'n dotze a les nou del matí?

El Romanso dels Cap-grossos

Si n'era un batlle molt bufat,
molt presumit i de *mal faire*.
No és d'Olot, però li han donat
un lloc d'honor. Poc li escau gaire:
mes, què hi farem si no han trobat
qui en volgués ser, al seu costat!

Mestre Josep té un conseller
més ruc que un id. de traginaire.
Amb son posat de carreter
i el seu encís de farinaire
pregona arreu que és el darrer
de tots els homes del carrer.

Els dos plegats que bé s'hi troben
als setials de la ciutat.
De processons mai els en sobren:
a totes van i ben mudats.
Tot ensenyant les cansalades
han presumit mantes vegades.

La cansalada més lluenta
li correspon a n'el sofert.
Té una carona tota ardenta
però el pensament, de meló verd.
Es un cas únic de sofrença,
de nul'litat i malvolença.

Per qualitats tan extremades
el varen fer-ne director,
i n'ha parat les bergassades,
i ha quedat com un... senyor,
amb les costelles esllomades
i ambdues anques estovades.

El senyor batlle no és tan dròpol,
mes Déu n'hi do del què és espès:
igual que Judes, dóna un òscul
i sap prou bé com us traeix,
i es creu tenir ben amagades
ses grans dentarres esmolades.

Com el llopàs de la rondalla
els seus ullals ens ha ensenyat:
encar li penja una deixalla
de l'aviram que s'ha empassat,
i fa protestes d'innocència
i presumeix de gran decència.

Tots dos plegats, quin *tàndem* fan!
Són la parella més masella
que els cops no ablanden ni desfan!
Eterns junyits, oh meravella,
per les baquetes passaran,
i també junts sospiraran:

—Ai Déu dels cels quina carrera
que ens han donat aquesta nit!
Hem ben trobat nostra ceguera
i que el poder era infinit!
Com aquells arbres aterrats
igual nosaltres, malhaurats!

El nostre imperi n'és per terra,
nostra vergonya n'és al cel;
a nostres gestes fan la guerra
i ens administren tot el fel.
Som dos pellingos de desferra:
tanquem-nos doncs dins d'una gerra.